

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting Brein

Tuženik: Jack Frederik Wullems, koji djeluje i pod nazivom Filmspeler

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive o autorskom pravu ⁽¹⁾ tumačiti na način da se „priopćavanjem javnosti” u smislu te odredbe smatra kada određena osoba prodaje proizvod (*media player*), u koji je ta osoba instalirala *add-on* programe koji sadrže poveznice na internetske stranice, na kojima su neposredno dostupna autorski zaštićena djela poput filmova, serija i emisija uživo bez pristanka nositelja autorskog prava?
2. Postoji li s time u vezi razlika,
 - ako djela zaštićena autorskim pravom prethodno još uopće nisu ili su samo putem pretplate uz pristanak nositelja prava bila objavljena na internetu?
 - ako su *add-on* programi – koji sadrže poveznice na internetske stranice na kojima su autorski zaštićena djela bez pristanka autora učinjena neposredno dostupnim – slobodno dostupni te ih korisnici sami mogu instalirati u *media player*?
 - ako su internetske stranice i time – bez pristanka nositelja prava – i autorski zaštićena djela na njima dostupni javnosti i bez *media playera*?
3. Treba li članak 5. Direktive o autorskom pravu (Direktiva 2001/29/EZ) tumačiti na način da se ne može smatrati „ovlaštenim korištenjem” u smislu stavka 1. točke (b) te odredbe kada krajnji korisnik prilikom *streaminga* autorskim pravom zaštićenog djela sa internetske stranice koja pripada trećoj osobi, a na kojoj je to autorskim pravom zaštićeno djelo dostupno bez pristanka nositelja prava, izrađuje privremenu kopiju?
4. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan: je li izrada privremene kopije – koju krajnji korisnik izrađuje prilikom *streaminga* djela zaštićenog autorskim pravom s internetske stranice, na kojoj je navedeno djelo zaštićeno autorskim pravom dostupno bez pristanka nositelja prava – u tom slučaju protivna „testu tri koraka” u smislu članka 5. stavka 5. Direktive o autorskom pravu (Direktiva 2001/29/EZ)?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL, L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1. str. 119.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2015. uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) – Tele2 (Netherlands) BV i dr./Autoriteit Consument en Markt (ACM), druga stranka: European Directory Assistance NV

(Predmet: C-536/15)

(2016/C 027/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Tuženik: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Druga stranka: European Directory Assistance NV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 25. stavak 2. Direktive 2002/22/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se zahtjev poduzetnika sa sjedištem u drugoj državi članici mora također shvaćati kao zahtjev, kada isti zahtijeva informacije s ciljem pružanja javno dostupnih usluga službe davanja obavijesti o brojevima pretplatnika i telefonskih imenika koje se nude u toj državi članici i/ili u drugim državama članicama?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, može li pružatelj usluge, koji dodjeljuje telefonske brojeve te je na temelju nacionalnog propisa obvezan od korisnika zatražiti suglasnost prije unošenja u standardnu uslugu davanja obavijesti o brojevima pretplatnika i standardni telefonski imenik, prema načelu nediskriminacije kod zahtjeva za suglasnost praviti razliku prema tome u kojoj državi članici poduzetnik koji zahtijeva informacije u smislu članka 25. stavka 2. Direktive 2002/22/EZ čini dostupnima obavijesti o brojevima pretplatnika i telefonski imenik?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2002/22/EZ od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) (SL L 108, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50. str. 3.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. listopada 2015. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
Daniel Bowman protiv Pensionsversicherungsanstalt**

(Predmet C-539/15)

(2016/C 027/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Daniel Bowman

Tuženik: Pensionsversicherungsanstalt

Prethodno pitanje

1. Treba li članak 21. Povelje o temeljnim pravima u vezi s člankom 2. stavcima 1. i 2. kao i člankom 6. stavkom 1. Direktive 2000/78/EZ ⁽¹⁾ – uzimajući također u obzir članak 28. Povelje o temeljnim pravima – tumačiti na način da
 - a) pravilo kolektivnog ugovora, koje za razdoblja aktivnosti ostvarena na početku karijere predviđa dulje razdoblje potrebno za napredovanje i tako otežava prelazak u sljedeći platni razred, predstavlja neizravno različito postupanje na temelju dobi,